

OPGESTAAN UIT HET GRAF EN DE STEEN (VAN DE GEVANGENIS) AFGEWENTELD HJM Sales

*“En zeiden tot elkander: Wie zal ons den steen van de deur des grafes afwentelen?
(En opziende zagen zij, dat de steen afgewenteld was) want hij was zeer groot.
En in het graf ingegaan zijnde, zagen zij een jongeling, zittende ter rechterzijde,
bekleed met een wit lang kleed, en werden verbaasd. Maar hij zeide tot haar: Zijt
niet verbaasd; gij zoekt Jezus den Nazarener, Die gekruist was; Hij is opgestaan;
Hij is hier niet; ziet de plaats, waar zij Hem gelegd hadden.” (Mark. 16:3-6)*

Geliefde broeders en zusters, onze Heiland Jezus Christus was gekruisigd, gestorven en in een graf gelegd. En op de derde dag daarna gingen een aantal vrouwen naar Zijn graf toe om Hem met specerijen te zalven (balsemen). En terwijl zij op weg waren, vroegen zij zich af wie de grote, loodzware steen, waarmee het graf was afgesloten, zou afwentelen. Toen zij echter bij het graf arriveerden, zagen zij dat de steen reeds was afgewenteld. Daarbij zat er nota bene een engel in het graf, die hen vertelde dat Jezus (uit de dood en het graf) was opgestaan.

Ik denk dat u het met mij eens zult zijn, dat dit alles op dat moment voor die vrouwen een geweldig schokkende en absoluut niet te bevatten ervaring moet zijn geweest. Gaat u maar na: een op dat moment plaatsvindende aardbeving (Matth. 28:2), een tonnen zware steen verwijderd, een schitterende, lichtende engel (Matth. 28:2-3) en Jezus uit de dood herrezen. Geen wonder dat zij wegvluchtten van het graf met angst, beving en ontzetting (Mark. 16:8).

Geweldige krachten moeten daar aan het werk zijn geweest!

Het was de onbeschrijfelijk sterke Opstandingskracht van de Heilige Geest, waardoor Jezus uit dood en graf kon opstaan. En het was de Opstandingskracht van de Heilige Geest, waardoor de steen van het graf kon worden afgewenteld. De steen van het graf afwentelen bedoel ik hier ook metaforisch, want teinde uit het graf op te staan, was het voor Jezus immers in het geheel niet nodig, dat de fysieke steen werd verwijderd. Met Zijn Opstandingslichaam kon Jezus dwars door alle materie komen en gaan (Joh. 20:19,26).

Ik geloof dat de engel de steen van het graf afwentelde om twee redenen:

- a. Om duidelijk te maken dat Jezus écht was opgestaan;
- b. Om duidelijk te maken dat ook voor alle rechtvaardige, in Jezus gelovende, gestorvenen het graf geopend was. M.a.w. dat de dood ook over hen zijn greep had verloren en dat ook voor hen opstanding realiteit was geworden.

In deze bijbelverkundiging wil ik met u nagaan, wát er gebeurd moet zijn in die drie lange dagen en nachten, dat Jezus dood was en Zijn Lichaam in het graf lag. En in verband hiermee, waarom Hij niet metéén herrees als dat toch de opzet van God de Vader was. Maar álles wat er gebeurde, was uitgedacht door God en onderdeel van een geweldig plan voor de verlossing van het gevallen en verloren mensdom. Wilt u meer hierover lezen? Dan verwijst ik u naar het prachtige boek “Het wonder van het kruis” van br. Wilkin van de Kamp.

Toen Adam en Eva luisterden naar de verleidingen van satan, de slang, aan God ongehoorzaam werden en in zonde vielen, waren de gevolgen dramatisch. De mens kwam door de zonde onder de macht van satan. Dood en verderf deden hun intrede. Na het sterven gingen de mensen nu naar het dodenrijk, waar de ongelovigen die niet door Jezus zijn gered pas bij het laatste oordeel zullen uitkomen (Openb. 20:13-15). (NB, in dit schriftgedeelte is “hel” verkeerd vertaald. In de Griekse grondtekst staat hier “hades”, hetgeen “dodenrijk” betekent.) In plaats van dat de mens over de aarde heerste, heerste nu satan. Satan had nu rechten gekregen met betrekking tot deze heerschappij (Gen. 1:28 jo. Luk. 4:5-6).

Maar laten we eens zien, wat er gebeurde toen onze lieve Heiland intens lijdend en bloedend aan het kruis van Golgotha hing en een smadelijke dood stierf. We lezen in de bijbel, dat de boze machten van dood en hel Hem omringden en Hem bespotten.

Ps. 22:7-8,13-14,17,21-22 – *“Maar ik ben een worm en geen man, een smaad van mensen, en veracht van het volk. Allen, die mij zien, bespotten mij; zij steken de lip uit, zij schudden het hoofd, zeggende: Vele varren hebben mij omsingeld, sterke stieren van Basan hebben mij omringd. Zij hebben hun mond tegen mij opgesperd, als een verscheurende en brullende leeuw. Want honden hebben mij omsingeld; een vergadering van boosdoeners heeft mij omgeven; zij hebben mijn handen en mijn voeten doorgraven..... Red mijn ziel van het zwaard, mijn eenzame van het geweld des honds. Verlos mij uit des leeuwen muil; en verhoor mij van de hoornen der eenhoornen.”*

Matth. 27:39-45 – *“En die voorbijgingen, lasterden Hem, schuddende hun hoofden. En zeggende: Gij, Die den tempel afbreekt, en in drie dagen opbouwt, verlos Uzelven. Indien Gij de Zoon Gods zijt, zo kom af van het kruis. En desgelijks ook de overpriesters met de Schriftgeleerden, en ouderlingen, en Farizeën, Hem bespottende, zeiden: Anderen heeft Hij verlost, Hij kan Zichzelf niet verlossen. Indien Hij de Koning Israëls is, dat Hij nu afkome van het kruis, en wij zullen Hem geloven. Hij heeft op God betrouwd; dat Hij Hem nu verlosse, indien Hij Hem wel wil; want Hij heeft gezegd: Ik ben Gods Zoon. En hetzelfde verweten Hem ook de moordenaars, die met Hem gekruisigd waren. En van de zesde ure aan werd er duisternis over de gehele aarde, tot de negende ure toe.”*

Alle helse machten, de meest boze en verderfelijke demonen en geesten en beslist ook satan zelf, verzamelden zich rond de stervende Jezus, de Zoon van God. Zij hoonden Hem en bespotten Hem en gebruikten daarvoor onder andere de monden van de omstanders. *“Nu hebben wij je te pakken! Wilde jij de mensen uit onze klauwen redden? Dit is wat er van terecht is gekomen.”* Als verscheurende en brullende leeuwen gingen zij tegen Jezus tekeer. En toen kwam er een diepe duisternis over de aarde. De uitleg die ik altijd van predikers hierover heb gehoord is, dat God de Vader niet wilde dat het meest intense moment van het lijden van Zijn geliefde Zoon publiek zou zijn. Ik denk dat dit best wel eens zo zou kunnen zijn. Maar persoonlijk denk ik dat deze diepe duisternis werd veroorzaakt door de miljoenen boze geesten, die uit de geestelijke duisternis te voorschijn kwamen om Jezus te bespotten. Vergelijk Openb. 9:2-3. Want zij dachten de eindoverwinning te hebben behaald: *“De Zoon van God, die zogenaamde Verlosser, is dood en gaat naar het dodenrijk, naar óns rijk, naar óns domein!”*

Maar hier was God aan het werk. Alle demonen en helse machten moesten tevoorschijn komen. God stelde hen tentoon, Hij openbaarde hen. En toen triomfeerde Hij over hen. Hoewel zij dat toen beslist zelf nog niet door hadden. Col. 2:15 – *“En de overheden en de machten uitgetogen hebbende, heeft Hij die in het openbaar tentoongesteld, en heeft door hetzelfde over hen getriomfeerd.”*

Satan dacht dat hij had overwonnen toen de Zoon van God aan het kruis stierf. Maar hij had buiten de waard gerekend. Hij wist dat God gerechtigheid moest uitoefenen. Hij wist dat als Jezus onze zonden op Zich zou nemen, Hij op grond van Gods gerechtigheid ook de doodstraf zou moeten ondergaan. Dát vereist immers de goddelijke gerechtigheid. Maar satan had geen rekening gehouden met Gods rechtvaardigheid. Jezus was in feite onschuldig. En daarom zou Jezus uit de dood worden opgewekt. Dát was satan ontgaan!

Maar God wekte Zijn Zoon na de kruisiging niet onmiddellijk uit de dood op. Het is ook niet zo, dat de ziel van Jezus drie dagen lang vredig slapend in het graf doorbracht. God had een verlossingsplan voor het mensdom, dat voor eeuwig gelding en kracht zou houden. In Zijn wijsheid had God begrepen, dat Jezus satan alleen definitief zou kunnen verslaan op diens eigen terrein, in het dodenrijk. Daarom moest Jezus sterven, zodat Hij in het dodenrijk zou kunnen afdalen om daar de confrontatie met satan en de engel van de dood aan te gaan. Jezus moest uiteraard sterven om voor ons de straf te dragen. Maar óók om het dodenrijk te kunnen binnengaan. Want God de Vader wilde, dat Jezus satan definitief zou verslaan en onttronen. Hij wilde dat Jezus hem de sleutels van dood en dodenrijk zou afpakken en hem zijn macht zou ontnemen.

Kunt u zich dat voorstellen, broeders en zusters? De ziel van Jezus werd neergeworpen in het dodenrijk. Wat moet Hij toen hebben ondergaan? De miljoenen demonen en satan, met hun klauwen uitgestrekt, krijsend en spottend om Hem heen? *“Waar blijft Jij nu? Nu ben Jij van ons. Nu moet Jij ons gehoorzamen”*. Zij zagen een krom gebogen Jezus, zwaar beladen met de zondelast van het mensdom. Maar zoals Hebr. 2:14-15 leest, was dit de weg tot overwinning: *“Overmits dan de kinderen des vleses en bloeds deelachtig zijn, zo is Hij ook desgelijks derzelve deelachtig geworden, opdat Hij door den dood teniet doen zou dengene, die het geweld des doods had, dat is, den duivel; En verlossen zou al degenen, die met vreeze des doods, door al hun leven, der dienstbaarheid onderworpen waren.”*

Maar onder die Mens, gebukt onder een onmetelijke zondelast, zat de Leeuw van Juda verscholen. De Zoon van God richtte Zich op in Zijn goddelijke Kracht en schudde de zondelast van Zich af. Hij, de Rechtvaardige, was schuldloos en absoluut zondeloos gebleven. Hij was gehoorzaam geweest aan Zijn hemelse Vader. Jezus stond volkomen in de Waarheid en daarom kon de vloek van de zondeval Hem niet raken en niet onderwerpen. De dood kon daarom niet over Hem heersen. De bijbel zegt dan ook, dat Hij Zélf Zijn leven aflegde (Joh. 10:17-18). Hij was daarbij het scheppende Woord Gods Zelf. Daar kan geen demon of satan tegen op. De rechtvaardige Abraham, de vriend van God, die ook in het dodenrijk vertoefde (Luk. 16:22), kon satan niet overmeesteren, maar wél de rechtvaardige, zondeloze Zoon van God.

Drie dagen lang was Jezus in het dodenrijk. Waarschijnlijk zullen de demonen en satan zich niet zonder slag of stoot aan Jezus hebben overgegeven. Ze dachten dat zij Hem hadden overwonnen en dat zij recht hadden om Jezus te kwellen. Ze zullen Hem hebben getracht te wederstaan. Maar zij konden niet tegen Jezus op. Jezus is Zelf de heilige, almachtige en scheppende God. Helemaal alleen tegen satan en miljoenen demonen overwon Hij hen. Hij schudde onze pikzwarte zonden, die Hij in Zich droeg, van Zich af en vermorzelde de kop van satan, de slang (Gen. 3:15). Daar op diens eigen terrein! En Hij pakte de sleutels van dood en dodenrijk van satan af. Dáárom is Jezus' advies aan ons: *“Wees niet bang, geloof en vertrouw Mij, want Ik leef, Ik ben de Overwinnaar, Ik ben bij je, Ik vecht voor je, want Ik ben de Leeuw van Juda”*. Dit kunnen we lezen in Openb. 1:17-18 – *“En toen ik Hem zag, viel ik als dood aan Zijn voeten; en Hij leide Zijn rechterhand op mij, zeggende tot mij: Vrees niet; Ik ben de Eerste en de Laatste; En Die leef, en Ik ben dood geweest; en zie, Ik ben levend in alle eeuwigheid. Amen. En Ik heb de sleutels der hel en des doods.”*

Ook in dit schriftgedeelte is *“hel”* verkeerd vertaald. In de Griekse grondtekst staat hier *“hades”*, wat *“dodenrijk”* betekent. Satan was in bezit van de sleutels van het dodenrijk. Niet van de hel. *“Hel”* is in het Grieks *“geenna”* (van het Hebreeuwse Gehenna). Dáárvan heeft God altijd de sleutels gehad. Hij bepaalt wie in deze poel des vuurs wordt geworpen.

Maar er gebeurde nóg een wonder in het dodenrijk. Daar in het dodenrijk verbleven de zielen van alle doden: rechtvaardigen die in hun leven oprecht probeerden te leven en God te dienen én onrechtvaardigen. Van elkaar gescheiden door een diepe kloof (Luk. 16:26). (NB, ook in Luk. 16:23 had in plaats van *“hel”* vertaald moeten worden met *“dodenrijk”*.)

Zij waren gevangen in de klauwen van satan. Satan was een gevangenenbewaarder, een cipier, die zijn gevangenen niet gemakkelijk laat gaan (Jes. 14:17). Hij bewaakte hen angstvallig, in het bijzonder met de hulp van twee vreselijk sterke demonen, genaamd Dood en Dodenrijk. Uit Openb. 20:14 blijkt dat dood en dodenrijk niet alleen abstracte begrippen zijn, maar óók twee specifieke demonen.

Toen Jezus onze duistere zonden in het dodenrijk van Zich af wierp, begon het goddelijke Licht te schijnen tot in de diepste duisternis van het dodenrijk en tot in de meest verborgen plaatsen. Dat Licht openbaart alles. En dan leert de bijbel ons, dat Jezus ook daar in het dodenrijk aan de zielen het Evangelie verkondigde. 1 Petr. 3:18-19 – *“Want Christus heeft ook eens voor de zonden geleden, Hij rechtvaardig voor de onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen; Die wel is gedood in het vlees, maar levend gemaakt door den Geest;*

In Denwelken Hij ook, henengegaan zijnde, den geesten, die in de gevangenis zijn, gepredikt heeft,”

Toen Jezus begon met Zijn prediking, was Hij niet meer dat arme, vreselijke hoopje Mens, bezweken onder de enorme zondelast van het mensdom. Neen, nadat Hij Zijn last had afgeschud, was Hij weer die geweldig sterke God, onweerstaanbaar in Licht en Kracht, het Woord Zelf, waarmee hemel en aarde waren geschapen. Met Zijn Woord had Hij eens Lazarus, de jongeling van Naïn en het dochtertje van Jaïrus uit het dodenrijk te voorschijn geroepen en tot leven gewekt. En nu klonk Zijn bevelende Stem, niet meer gehinderd door menselijk vlees, tot elke rechtvaardige dode, tot in de diepste en nederste uithoek van het dodenrijk. *“Jullie zijn vrij. Ik heb Mijn leven voor jullie aan het kruis gegeven. Ik droeg jullie straf. De schuld is afbetaald. Ik heb nu de sleutels van dit rijk des doods. Als jullie dit geloven, kom dan met Mij mee.”*

En een grandioze uittocht begon! De rechtvaardige doden die Jezus aanvaardden, verlieten samen met Jezus de kerkers van het dodenrijk. Wat zullen satan en die twee demonen Dood en Dodenrijk ziedend van woede zijn geweest. Maar zij waren totaal machteloos tegen Jezus. Zij konden de Kracht van Zijn scheppende Woord en het Licht van Zijn heerlijkheid niet weerstaan.

Jes. 61:1-2 – *“De Geest des Heeren HEEREN is op Mij, omdat de HEERE Mij gezalft heeft, om een blijde boodschap te brengen den zachtmoedigen; Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van harte, om den gevangenen vrijheid uit te roepen, en den gebondenen opening der gevangenis; Om uit te roepen het jaar van het welbehagen des HEEREN, en den dag der wraak onzes Gods; om alle treurigen te troosten;”*

Efez. 4:8-10 – *“Daarom zegt Hij: Als Hij opgevaren is in de hoogte, heeft Hij de gevangenis gevangen genomen, en heeft den mensen gaven gegeven. Nu dit: Hij is opgevaren; wat is het, dan dat Hij ook eerst is nedergedaald in de nederste delen der aarde? Die nedergedaald is, is Dezelfde ook, Die opgevaren is verre boven al de hemelen, opdat Hij alle dingen vervullen zou.”*

Jezus nam de gevangenis gevangen en voer met alle rechtvaardigen op naar de hemel. De Griekse grondtekst gebruikt *“aichmalosia”*, dat wil zeggen *“krijgsgevangenschap”* in plaats van *“gevangenis”*. Jezus ging met de krijgsgevangenen van satan naar de hemel. De dood kon hen niet meer vasthouden. Wat moet dat een geweldige gebeurtenis zijn geweest toen Jezus, met in Zijn kielzog alle rechtvaardigen (wellicht toen al miljoenen), bij de hemelpoort verscheen. Ps. 24:7-10 – *“Heft uw hoofden op, gij poorten, en verheft u, gij eeuwige deuren, opdat de Koning der ere inga! Wie is de Koning der ere? De HEERE, sterk en geweldig, de HEERE, geweldig in den strijd. Heft uw hoofden op, gij poorten, ja, heft op, gij eeuwige deuren! opdat de Koning der ere inga! Wie is Hij, deze Koning der ere? De HEERE der heirscharen, Die is de Koning der ere. Sela.”*

Ik denk dat alle engelen uit de hemel daar zullen hebben staan wachten. Vol verwachting. Wat een oorverdovend gejuich moet er hebben geklonken. De eerste schoven van de zielenoogst waren binnengehaald. Wat een heerlijk moment!

En toen restte Jezus nog één ding. Nu was Hij de hemelse Hogepriester geworden en met Zijn eigen Bloed ging Hij het hemelse Allerheiligdom binnen waar God de Vader op Zijn troon was gezeten, en sprenkelde daar het Bloed tot reiniging van elke zonde en tekortkoming van elke geredde zondaar. Zullen Vader en Zoon elkaar niet hebben omhelsd op dat moment?

Broeders en zusters, ik denk van wel!

De steen van Jezus' graf werd afgewenteld. Zou er daarom één steen op de graven waarin wij soms verstopt zitten voor Jezus te zwaar zijn om af te wentelen? Zou er daarom één zonde van ons te groot zijn voor vergeving door Jezus? Zou er één last van ons te zwaar voor Jezus om te dragen? Zou er één gevangenisdeur in onze ziel, waarin wij wellicht opgesloten zitten, te sterk en te massief voor Jezus zijn? Zou er één put en één kerker te

diep voor Jezus zijn om ons uit te trekken? Ik ben overtuigd van niet! Wie is sterker dan Jezus? Ik ken niemand. Satan, Dood en Dodenrijk moesten voor Hem wijken. Jezus is de grote Overwinnaar en wil ook ons bevrijden.

Geliefde broeders en zusters, moge Hij u en mij deze week overvloedig zegenen. Amen.